

Verantwoord vissen belonen met prioritaire toegang

De zee en het leven erin is een gemeenschappelijk goed en het is dus in het belang van iedereen dat activiteiten die van invloed zijn op de toestand van de visbestanden en het totale ecosysteem zorgvuldig worden beheerd. In het hervormde Gemeenschappelijk Visserijbeleid (GVB) moeten daarom vissers die op een duurzame manier vissen met voorrang toegang krijgen tot de visgronden.

Gewenst beleid

OCEAN2012 stelt voor de toegang tot visbestanden en gewenste viscapaciteit (hoeveelheid en type) te baseren op een reeks transparante duurzaamheidscriteria. Vissers krijgen met voorrang toegang tot de visbestanden als ze onder andere de volgende criteria respecteren:

- het gebruik van selectievere vismethoden, installaties en praktijken met lage bijvangst en een lage impact op het marine ecosysteem;
- het gebruik van vaartuigen en vismethoden die minder energie per gevangen ton vis verbruiken;
- de garantie van meer, kwalitatief betere werkgelegenheid, op voorwaarde dat dit een lage milieu-impact heeft. De werkomstandigheden moeten beantwoorden voldoen aan de relevante internationale normen, met name de ILO Work in Fishing Convention van 2007¹; en
- zich goed houden aan de regels van het Gemeenschappelijk Visserijbeleid.

ationale vangstquota in de plaats van uit te gaan van wetenschappelijk advies en de wil uitgeputte visvoorraden te herstellen, wordt het systeem steeds meer misbruikt. Het zogenaamde quotaspringen, waarbij vissersboten zich registreren in een andere Lidstaat om daar te profiteren van de quota, is een algemene geaccepteerde omzeiling van de relatieve stabiliteit geworden. Verschillende Europese vislanden vragen nu om een grote flexibiliteit voor het ruilen van quota tussen de staten.

Hervorming van de toekenning van quota, transformatie van de visserij

OCEAN2012 ondersteunt de mening van de Europese Commissie dat relatieve stabiliteit een stimulans is geworden voor de Lidstaten om economische belangen op korte termijn voorrang te geven op het algemeen belang.

De Commissie stelt een gedeeltelijke afschaffing van de relatieve stabiliteit voor. Het moet worden vervangen door een pan-Europese markt van overdraagbare visrechten. OCEAN2012 gelooft dat het vervangen van het huidige systeem van de toekenning van quota door een systeem dat de toegang toekent op basis van een reeks ecologische en sociale criteria een betere manier is om een duurzame visserij, een eerlijkere verdeling van de toegang tot de beschikbare visbestanden en een nalevingcultuur in de EU te bewerkstelligen. Het komt erop neer dat de toegang tot de visserij moet worden toegekend aan de personen die het meest bijdragen tot het behalen van de overkoepelende doelstellingen van het GVB.

Het bepalen van criteria:

Toegangs criteria, inclusief duidelijke doelen en tijdschema's voor de implementatie, moeten zowel worden goedgekeurd door de Raad van Visserijministers als door het Europese parlement. Eerst moeten deze instanties wel beslissingen hebben genomen over langetermijndoelstellingen voor het beheer, zoals het gewenste niveau van visbestanden, de snelheid van het herstel wanneer het uitgeputte voorraden betreft en andere relevante aspecten met betrekking tot het zeemilieu (zie Introductie 3 - Garanties voor goed beheer).

Achtergrond

Een van de belangrijkste elementen van het GVB is de regulering van de toegang tot de vis. Met het aan nemen van het eerste GVB in 1983 paste de Europese Gemeenschap het principe van relatieve stabiliteit toe, dit bepaald een vast aandeel per lidstaat op basis van historische vangsten bij de verdeling van vismogelijkheden. onder de Lidstaten op basis van historische vangstrapporten. Met de relatieve stabiliteit wordt ook de toegang tot de 12 mijls zone beperkt, het beheer hiervan wordt overgelaten aan de lidstaten langs de kust. Bij de invoering was het hoofddoel van relatieve stabiliteit conflicten over toekenning van quota te voorkomen en een stabiele toekomst voor de vissers en de bestanden te creëren .

Het is inmiddels algemeen erkend dat relatieve stabiliteit een drijvende kracht achter overbevissing is geworden. Aangezien de Lidstaten vaak streven naar het behoud van historische,

¹ <http://www.ilo.org/ilolex/cgi-lex/convde.pl?C188>

OCEAN2012 gelooft dat het vervangen van het huidige systeem van de toekenning van quota door een systeem dat de toegang toekent op basis van een reeks ecologische en sociale criteria een betere manier is om een duurzame visserij, een eerlijkere verdeling van de toegang tot de beschikbare visbestanden en een nalevingcultuur in de EU te bewerkstelligen.

Beslissingen over de toekenning van toegangsrechten moeten worden genomen per visserij op een gedecentraliseerd niveau (regionaal, nationaal of plaatselijk, afhankelijk van de visserij) binnen centraal gestelde limieten. Een geleidelijke invoering door nationale en plaatselijke overheden binnen een redelijk tijds kader zal de vissers de gelegenheid geven om zich aan te passen. Om de overgang te ondersteunen moeten echter stimulansen worden gecreëerd, bijvoorbeeld het voorrang geven van initiatieven die de ecologische en sociale duurzaamheid van visactiviteiten verbeteren. Een grotere verantwoordelijkheid moet worden gecombineerd met duidelijke en meetbare doelstellingen, maar ook strenge controle en handhavingmethodes.

Het toekennen van prioritaire toegang aan lokale vissers:

Locale vissers die aan de criteria voldoen, moeten met voorrang toegang krijgen. De visserijbelangen van buiten het gebied die ook aan de criteria voldoen, kunnen een aanvraag indienen voor toegang indien zij kunnen aantonen dat hun visserijactiviteiten gunstig zullen zijn voor het gebied. Een dergelijk gedecentraliseerd beslissingsproces zal zorgen voor werkzekerheid en de plaatselijke visserijgemeenschappen sterker maken. Dit zal wel een goed beheer, transparantie en aansprakelijkheid vereisen.

Het beperken van de toegang tot de kustzones:

De huidige wetgeving betreffende kustzone moet worden verstevigd door aan de 12 mijls zone vast te houden en deze indien nodig uit te breiden voor visserijactiviteiten die kleinschalig, milieuvriendelijk en sociaal zijn en een belangrijke culturele en economische bijdrage leveren. De kustzone is van vitaal belang voor biodiversiteit in zee en wordt het meest intensief gebruikt en is het zwaarst vervuild.

Het is daarom belangrijk dat alle activiteiten in de kustzone worden onderworpen aan strikte natuurbeschermingscriteria.

Terughoudendheid bij het toepassen van individueel overdraagbare quota's (ITQ's):

OCEAN2012 is bezorgd dat bepaalde managementinstrumenten die gebaseerd zijn op rechten - in het bijzonder ITQ's - de kleinschalige visserijsector zou kunnen marginaliseren. Het gebruik van een aanpak op basis van rechten voor visserijbeheer met het gebruik van een toekenningsmechanisme op basis van de markt, zoals de Commissie voorstelt, heeft verregaande gevolgen voor kleinschalige visserijen. Dit leidt vaak tot een concentratie van eigendom van toegangsrechten en tal van ongewenste economische en sociale effecten.

Zelfs in een systeem waarbij ITQ's enkel van toepassing zijn op de industriële visserij, bestaat er een risico dat de kleinschalige sector wordt gemarginaliseerd in gevallen waarbij beide groepen toegang hebben tot dezelfde bestanden. Een eigendomsrecht zoals een ITQ, met een bepaalde monetaire waarde, kan voorrang bedingen over andere toegangsrechten op momenten waarop verdere beperkingen op de toegang noodzakelijk zijn. Bovendien zijn er serieuze bedenkingen bij het omvormen van een openbare bron naar een privé-eigendom. Het is van belang dat dit niet permanent en onvoorwaardelijk gebeurt.

Indien een toekenningsstelsel op basis van de Europese markt wordt ingevoerd, moeten overdraagbare rechten of quota's altijd onderworpen worden aan ecologische en sociale criteria. Er kan dan worden nagegaan op basis van regelmatige controle wie toegang krijgt en wie wordt uitgesloten.

OCEAN2012 is een alliantie van organisaties die zich bezighouden met het hervormen van het Europese visserijbeleid zij wil overbevissing een halt toe roepen, destructieve vispraktijken stoppen en een eerlijk en een rechtvaardig gebruik van gezonde visbestanden mogelijk te maken.

OCEAN2012 werd opgericht en gecoördineerd door de Pew Environment Group, de natuurbeschermingsafdeling van The Pew Charitable Trusts, een niet-gouvernementele organisatie die streeft naar het beëindigen van de overbevissing in de oceanen overal ter wereld.

De oprichters van OCEAN2012 zijn The Coalition for Fair Fisheries Arrangements, The Fisheries Secretariat, nef (new economics foundation), the Pew Environment Group en Seas at Risk.